

О. Олександр
зареєстрована запис
нашрифтована запис
декларації
завдання
9.10.2015

Кролевецький районний суд

вул. Франка, 13, м. Кролевець,
Сумська область, 41300

(05453) 9-54-47, 9-74-45

Іващенко Миколи Сергійовича

, Сумської області.

ПОВТОРНИЙ ЗАПИТ ДО ПУБЛІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ

Шановна Ольго Вікторівно!

Дуже дякую Вам за Ваш лист №9074/01-30/15-вих від 6 жовтня 2015 року. Я ще раз уважно переглянув усі листи, які надіслав мені Кролевецький районний суд, і з'ясував, що я помилково пропустив декларацію судді Галини Сірої, що вплинуло на викладення фактів блогу Максима Ладигіна. Це буде відображено в наступному матеріалі.

Хотів би звернути Вашу увагу, що моя помилка не містила умисного характеру.

Попри Ваші запевнення, я так і не отримав деякі копії декларацій за 2013-2014 роки, а саме: Анастасії Хочиної (Ольховик) за 2013 рік, Миколи Школи та Олексія Моргуна за 2013-2014 роки. Тому мушу констатувати, на моє переконання, Кролевецький районний суд не надав повну відповідь на мій інформаційний запит.

Доводжу до Вашого відома, що згідно ч 1. ст. 1 Закону України «Про засади запобігання та протидії корупції» суб'єкти декларування - це особи, зазначені в пункті 1, підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 4 цього Закону, які зобов'язані подавати декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру.

Серед цих осіб, згідно підпункту «г» п. 1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про засади запобігання та протидії корупції» є судді Конституційного Суду України, **інші професійні судді**, Голова, члени, дисциплінарні інспектори Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та інші.

Разом з тим, як зазначено у п. 6 ч. 3 ст. 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації», не належить до інформації з обмеженим доступом відомості, зазначені у декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру, оформленої за формою і в порядку, що встановлені Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції», крім відомостей, зазначених в абзаці другому частини другої статті 12 цього Закону.

Кролевецький районний
Сумської області
Ідентифікаційний код ЄДРПО
6124/01-30/15-вих
Вх. № 6124/01-30/15-вих 08.10.15
Підпис

ЕД 869/1564

В той же час, згідно п. 7 ч. 3 ст. 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації», обмеженим доступом, для ознайомлення надається інформація, доступ до якої необмежений.

Наголошую, що за відповідь на питання не по суті, **надання інформації в неповному обсязі**, необґрунтовану відмову в наданні інформації передбачена адміністративна відповідальність (ст. 212-3 КУпАП).

Запитувана в цьому запиті інформація є публічною, оскільки стосується діяльності державного органу та використання ним бюджетних коштів.

Обмеження доступу до публічної інформації Кролевецьким районним судом порушує статтю 10 Європейської Конвенції з прав людини і основоположних свобод, бо обмежує моє право і обов'язок як незалежного журналіста, «одержувати і передавати інформацію та ідеї без втручання органів державної влади».

В рішенні Європейського Суду з прав людини у справі TARSASAG A SZABADSAGJOGOKERT V. HUNGARY (Угорське об'єднання громадських свобод проти Угорщини від 14 квітня 2009 р.) Європейський Суд розробив наступні стандарти:

«З огляду інтересів, захищених ст.10, законом не дозволено вводити умовні обмеження, що вважалося б формою непрямої цензури в разі створення перешкод владними структурами в зборі інформації. Збір інформації є важливим підготовчим кроком у журналістиці і вважається невід'ємною частиною свободи преси» (параграф 27 рішення); «Органи влади втрутились в підготовчий етап цього процесу, створивши адміністративну перешкоду. Виняткове право Конституційного суду монополії на інформацію набрало вигляду цензури» (параграф 28 рішення);

«Незважаючи на це, Суд недавно просунувся до ширшого розуміння поняття «свобода отримання інформації»...!, таким чином - до визнання права доступу до інформації» (параграф 35 рішення); «До того ж, до обов'язків держави стосовно свободи преси входить також знищення бар'єрів для виконання пресою покладених на неї функцій, коли вони виникають виключно через монополію інформації, утримувану органами влади» (параграф 36 рішення);

«Суд також висловлює думку про невідворотність негативного впливу на свободу самовираження у політичній сфері, якби публічні діячі могли піддавати цензурі пресу та народні обговорення заради своїх особистих прав...» (параграф 37 рішення). Отже, відповідачі, які є монополістами запитуваної інформації і які штучно створили перешкоди в отриманні журналістом відкритої і публічної інформації, за вищевикладеними стандартами ЄСПЛ фактично вдалися до цензури.

У п.21 Постанови Пленуму Верховного Суду України №1 від 27.02.2009 р. «Про судову практику у справах про захист гідності та честі фізичної особи, а також ділової репутації фізичної та юридичної особи» зазначено наступне:

«Суди повинні враховувати положення Декларації про свободу політичних дебатів у засобах масової інформації (далі - Декларація), схваленої 12 лютого 2004 року на 872-му засіданні Комітету Міністрів Ради Європи, а також рекомендації, що містяться у Резолюції 1165 (1998) Парламентської Асамблеї Ради Європи про право на недоторканість

приватного життя.

Зокрема, у названій Резолюції зазначається, що публічними фігурами є особи, які обіймають державні посади і (або) користуються державними ресурсами, а також усі ті, хто відіграє певну роль у суспільному житті (у галузі політики, економіки, мистецтва, соціальної сфері, спорті чи в будь-якій іншій галузі).

У статтях 3, 4, 6 Декларації вказується, що оскільки політичні діячі та посадові особи, які обіймають публічні посади або здійснюють публічну владу на місцевому, регіональному, національному чи міжнародному рівнях, вирішили апелювати до довіри громадськості та погодилися "виставити" себе на публічне політичне обговорювання, то вони підлягають ретельному громадському контролю і потенційно можуть зазнати гострої та сильної громадської критики у засобах масової інформації з приводу того, як вони виконували або виконують свої функції. При цьому зазначені діячі та особи не повинні мати більшого захисту своєї репутації та інших прав порівняно з іншими особами».

Крім того, навіть в Рішенні КСУ від 20.01.2012 №1-9/2012 зазначено наступне:

«3.3. Вирішуючи питання щодо конфіденційності інформації про особу, яка займає посаду, пов'язану зі здійсненням функцій держави або органів місцевого самоврядування, та членів її сім'ї, Конституційний Суд України виходить з такого, що належність інформації про фізичну особу до конфіденційної визначається в кожному конкретному випадку.

Перебування особи на посаді, пов'язаній зі здійсненням функцій держави або органів місцевого самоврядування, передбачає не тільки гарантії захисту прав цієї особи, а й додаткові правові обтяження. Публічний характер як самих органів - суб'єктів владних повноважень, так і їх посадових осіб вимагає оприлюднення певної інформації для формування громадської думки про довіру до влади та підтримку її авторитету у суспільстві.

Парламентська Асамблея Ради Європи у своїй Резолюції від 25 грудня 2008 року №1165 (1998) (далі - Резолюція №1165) вказала, що **публічні особи повинні усвідомлювати, що особливий статус, який вони мають у суспільстві, автоматично збільшує рівень тиску на приватність їхнього життя** (пункт 6). Згідно із законодавством України не належать до інформації з обмеженим доступом, зокрема: декларації про доходи осіб та членів їхніх сімей, які претендують на зайняття чи займають виборну посаду в органах влади або обіймають посаду державного службовця, службовця органу місцевого самоврядування першої або другої категорії (частина шоста статті 6 Закону №2939); персональні дані фізичної особи, яка претендує зайняти чи займає виборну посаду (у представницьких органах) або посаду державного службовця першої категорії, за винятком інформації, яка відповідно до закону визначена такою, що належить до інформації з обмеженим доступом (частина четверта статті 5 Закону №2297); відомості про незаконні дії органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових та службових осіб (пункт 5 частини четвертої статті 21 Закону №2657)».

Також, судді Конституційного Суду України зазначають, що публічний характер як самих органів - суб'єктів владних повноважень, так і їх посадових осіб вимагає оприлюднення певної інформації для формування громадської думки про довіру до влади та підтримку її авторитету у суспільстві.

Звертаю Вашу увагу, що мої вимоги ґрунтувалися саме на визначеному двома Законами України випадку - ч.6 ст.6 Закону України «Про доступ до публічної інформації» та статтями 1, 4, 12 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» і запитувалась інформації на забезпечення (в інтересах) прав людини, які передбачено ч.2 ст.34 Конституції України та Законами України «Про інформацію» та «Про доступ до публічної інформації», а саме - право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб - на свій вибір.

Зважаючи на вищевикладене прошу надати:

- 1) Копії декларацій про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру суддів Кролевецького районного суду, а саме: Хочиної Анастасії Іванівни за 2013 рік, Школи Миколи Григоровича та Моргуна Олексія В'ячеславовича за 2013-2014 роки.
- 2) Вказану інформацію прошу надіслати на електронну адресу:

Також зазначу, що згідно із статтею 20 Закону України «Про доступ до публічної інформації», розпорядник інформації має надати відповідь на запит на інформацію не пізніше п'яти робочих днів з дня отримання запиту.

З повагою

Іващенко Микола Сергійович
08 жовтня 2015 року